

Železnice očami Laca Maďara

Chvilé mladosti, bezstarostných rokov a neskonalej chuti žiť sa mnohokrát spájajú s cestami vlakom, kde pri otvorenom okne vial do vlasov náznak dobrodružstva, smiechu v kruhu kamarátov, nedečakavé stretnutie sa so svojou láskou, smutné lúčenie sa pri odchode na vojnu a o to radostnejší návrat z nej. Železnice jednoducho od nepamäti prepájali ľudské cesty, osudy, nádeje, túžby. Laco dodnes rád spomína na zvláštnu vôňu železníc a ich staníc a vedome ju vyhľadáva. Rád sleduje tú mnohorakosť ľudí náhliacich sa niekam, kam? Zvuk krokov, hluk neprestajnej vravy, pestrosť rúk, tvári, rytmus, šum, dotyky, ľudia. V ohlušujúcom hrnote davu nachádza tichosť človeka. Človeka so svojim jedinečne popísaným papierom života.

Ivana Pástorová

